

๒. กลยุทธ์การปฏิบัติการกิจ ของหน่วยเฉพาะกิจยะลา ห้วง ๖ เดือนหลัง (เมษายน – กันยายน ๒๕๕๓)

จากการประเมินผลการปฏิบัติตามกลยุทธ์ ในห้วง ๖ เดือนแรก ร่วมกับการวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มห้วงต่อไป หน่วยเฉพาะกิจยะลาได้พัฒนาและกำหนดแนวความคิดในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ ในห้วง ๖ เดือนต่อไป ดังนี้

๒.๑ การพัฒนากลยุทธ์ : ในแต่ละกลยุทธ์ จะผสมผสาน มิติปฏิบัติการ ทั้งทางทหาร และ การเมือง เพื่อพัฒนาขีดความสามารถรอบด้าน (Versatility) และ เพิ่มหนทางเลือก (Operational Options) ในการปฏิบัติ ให้บรรลุเป้าหมายด้วยเครื่องมือ และวิธีการที่หลากหลายมากขึ้น และเพื่อครองความริเริ่มในการเลือกใช้ศักยภาพ และขีดความสามารถที่เหนือกว่า เหนือฝ่ายตรงข้ามตลอดเวลา

๒.๒ การปฏิบัติ : ในแต่ละกลยุทธ์ จะผสมผสาน/แลกเปลี่ยน/ถ่ายโอน มิติปฏิบัติการ, ขีดความสามารถ, ทรัพยากร และเป้าหมาย ร่วมกัน ทุกกลยุทธ์ เพื่อเพิ่มน้ำหนัก, ดำรงแรงหนุนเนื่อง และขยายผลความสำเร็จ รอบด้าน ทุกมิติของปฏิบัติการ

กลยุทธ์ที่ ๑

ปฏิบัติการเชิงรุก

[Offensive Drives]

เริ่มต้น ด้วยการจัดระเบียบใหม่ต่อ ภารกิจ ที่ตั้ง และการวางกำลัง รวมทั้งปรับกิจเฉพาะของหน่วยรอง ให้สามารถช่วงชิงความริเริ่ม เพื่อให้มีเสรีในการปฏิบัติมากขึ้น รวมทั้งรวมการใช้มาตรการอื่นๆ ทั้งสิ้น นอกเหนือจากปฏิบัติการทางทหาร เข้ามาเสริม เพื่อให้ได้มาซึ่งความได้เปรียบ และสามารถปฏิบัติการ ได้เหนือกว่าแผนของฝ่ายตรงข้าม

ต่อมา พัฒนาและขยายผลความสำเร็จของกลยุทธ์ ดังนี้

๑. ขยายทั้งขอบเขต และระดับ (Scope & Scale) ของปฏิบัติการ ให้เป็นการรุกผสม ครบทุกมิติของปฏิบัติการ (Full Spectrum Offensive Drives) อย่างประสานสอดคล้อง และสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายซึ่งกันและกัน โดย “ความพยายามหลัก” ในมิติหนึ่ง จะต้อง มี “ความพยายามสนับสนุน” ในมิติอื่นๆ ควบคู่กันเสมอ แบ่งออกเป็น ๒ แนวรุกหลัก ได้แก่

๑.๑ การรุกทางการเมือง

๑.๑.๑ เป้าหมาย

๑.๑.๑.๑ กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมีความล่อแหลมสูงต่อการถูกบ่มเพาะ/ชักจูง/จัดตั้ง โดยฝ่ายตรงข้าม ได้แก่ เยาวชนทั้งใน และนอกระบบการศึกษา โดยปฏิบัติร่วมกับกลยุทธ์ที่ ๗ (การฉีกกำลังสลายโครงสร้างองค์กรฯ)

- การฝึกทักษะเพื่อปรับเปลี่ยนและพลิกแพลงเพื่อเอาชนะ •

๑.๑.๑.๒ เป้าหมายทั่วไป : กำหนดแนวทางปฏิบัติทั่วไป
ตามภาพ



๑.๑.๒ องค์กรที่ใช้รุกเพื่อบรรลุผลทางการเมือง

๑.๑.๒.๑ องค์กรด้านศาสนา จะเป็นปฏิบัติการรุกโต้ตอบโดยตรงต่อ “แรงขับเคลื่อนหลัก” ของฝ่ายตรงข้าม ที่ใช้ในการบิดเบือนให้เป็นเงื่อนไขชี้้นำ ในการก่อเหตุรุนแรง ซึ่งความสำเร็จของฝ่ายเรา ในแนวรุกด้านศาสนานี้ จะส่งผลให้ฝ่ายตรงข้าม ถึงจุดผกผันทางยุทธศาสตร์ (Strategic Culminating point) ทันที่ ดำเนินการโดย

๑.๑.๒.๑.๑ ประสานการปฏิบัติเชิงรุกกับ ศูนย์สันติสุข กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินโครงการต่างๆ ที่มีอยู่ เช่น โครงการประชาร่วมใจ ทำความดีเพื่อแผ่นดิน

๑.๑.๒.๑.๒ ประสานงาน, ส่งเสริม, นำพา และอำนวยความสะดวกแก่ บุคคล/องค์กรด้านศาสนา ในการให้ความรู้/ความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยกำหนดลำดับความเร่งด่วน และระดับความเข้มข้นของ “บุคคล และชุมชนเป้าหมาย” ตามตำบลและเวลา ที่ประสานสอดคล้องกับการรุกรุ่นในมิติอื่นๆ

๑.๑.๒.๒ องค์กรภาคประชาสังคม (Civil Society Organization: CSO) เป็นปฏิบัติการรุกโต้ตอบโดยตรงต่อ “แรงขับเคลื่อนหลัก” อีกประการหนึ่ง ซึ่งฝ่ายตรงข้ามใช้เป็นเงื่อนไขขึ้นนำการก่อเหตุรุนแรง คือ ความเป็นธรรม ความสำเร็จของฝ่ายเราในแนวรุกด้านนี้ จะส่งผลต่อฝ่ายตรงข้าม ในลักษณะเดียวกันกับการรุกรุ่นด้านศาสนา ดำเนินการโดย

๑.๑.๒.๒.๑ อำนาจกำลังรบที่สำคัญยิ่ง ในการต่อสู้ของฝ่ายเรา ซึ่งหากสูญเสียไปแล้ว จะถึงจุดผกผันทางยุทธศาสตร์ทันที คือ ความชอบธรรมของภารกิจ (Legitimacy) และความเป็นธรรมในการใช้อำนาจหน้าที่ (Moral Authority) ดังนั้น จึงเป็นความเร่งด่วนแรกที่ต้องรักษาไว้ให้ได้ตลอดเวลา การปฏิบัติเชิงรุกคือ เร่งกระบวนการรับรู้ (Perception) ของสังคม ให้ตระหนักและต่อต้าน ความไม่ชอบธรรมของฝ่ายตรงข้าม

๑.๑.๒.๒.๒ ประสานงาน, นำพา, อำนวยความสะดวก และมีส่วนร่วมกับองค์กรภาคประชาสังคม ทั้งในและต่างประเทศ ในการเข้าถึงประชาชน เพื่อรับทราบและรวบรวมปัญหา/ผลกระทบที่ได้รับจาก

เหตุการณ์รุนแรง และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ แล้วสร้างความเข้าใจ ที่ถูกต้องแก่ทุกฝ่าย ตลอดจนนำไปสู่การช่วยเหลือ/เยียวยา และปรับปรุง/ แก้ไขการปฏิบัติงานของฝ่ายเรา

๑.๒ การรุกทางทหาร

๑.๒.๑ การรุกทางทหารโดยตรง (To win the Hearts: ฝ่าย เราเหนือกว่า/ชอบธรรมกว่า และจะต้องเป็นฝ่ายชนะ) หมายถึงการปฏิบัติ กิจเฉพาะทางยุทธวิธี ด้วย มาตรการเชิงรุก ที่มุ่งสร้างสภาวะแวดล้อมที่ ปลอดภัยให้กับประชาชนเป็นหลัก เพราะความปลอดภัยของประชาชน คือ ความเชื่อมั่น, ศรัทธา ตลอดจน การสนับสนุนของประชาชน และ การ สนับสนุนของประชาชน จะนำไปสู่ความสำเร็จในทุกมิติ และทุกกลยุทธ์

๑.๒.๒ การรุกทางทหารเพื่อสนับสนุนการรุกในมิติอื่น (To win the Minds: ชัยชนะของฝ่ายเรา คือ ชัยชนะ/ความสงบสุขของประชาชน) หมายถึงการปฏิบัติกิจเฉพาะของ ปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือการ สงคราม (Military Operations Other Than War: MOOTW) ที่มุ่งบรรลุ, เพิ่มน้ำหนัก หรือขยายผลความสำเร็จในมิติอื่น ต่อเนื่องจากความปลอดภัย ของประชาชน เพื่อสร้างสภาวะแวดล้อมที่เกื้อกูลแก่การพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๒.๓ การรุกทางทหาร ทั้งโดยตรงและสนับสนุน ต้อง มีขีดความสามารถรอบด้าน (Versatility) ที่จะปรับเปลี่ยนกิจเฉพาะ ส่งผ่านความพยายาม และถ่ายโอนเป้าหมาย ระหว่างมิติได้ทุกสถานการณ์

๒. ปรับเปลี่ยนภารกิจและการวางกำลัง (Force Reorientation) โดยออกกำลังในเขตอำเภอ/หน่วยเฉพาะกิจหมายเลขสองตัว ที่สามารถลด ระดับสถานการณ์ความรุนแรงลงแล้ว (เช่น อำเภอกรงปินัง, กาบัง, ยะหา, ธารโต และเบตง) ทำให้สามารถจัดกำลังกองหนุนเพิ่มขึ้นเป็นขนาด

กองร้อย ให้ปฏิบัติการได้ครอบคลุมทั่วพื้นที่จังหวัดยะลา และพัฒนาแผนปฏิบัติการทางทหารให้เป็นแบบเคลื่อนที่ (Dynamics) และพัฒนาขีดความสามารถของกองหนุน ในการป้องกัน, ซึ่งปฏิบัติก่อน และตอบโต้ ได้ทุกสถานการณ์

๓. ปฏิบัติการรุกทางด้านเทคนิค, ยุทธวิธี และระเบียบปฏิบัติ (Techniques, Tactics & Procedures: TTP) โดยใช้กำลัง, เครื่องมือ และ เทคโนโลยี ที่มีอยู่ทั้งสิ้น บนฐานของการ วาดภาพการรบ และการ คาดการณ์ล่วงหน้า (War game & Anticipate) จากรูปแบบเฉพาะในการ ปฏิบัติ (Modus Operandi) ของฝ่ายตรงข้าม

๔. พัฒนาขีดความสามารถร่วม ของหมวดปฏิบัติการผสม (Combined Action Platoon: CAP) ที่ได้จัดตั้งขึ้นตามข้อตกลงร่วมสามฝ่าย ให้สามารถปฏิบัติการกิจร่วมกันระหว่างกำลังทหาร, ตำรวจ และสมาชิก อาสาสมัครติดดินแดน ภายในหมวดอย่างมีเอกภาพ และปฏิบัติงานร่วมกับ กำลังประจำถิ่น และกำลังประชาชนอื่นๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒ ยุทธการหลักเมือง (Operations Lak mueang)

เป็นปฏิบัติการเชิงรุกทั้งทางทหารและการเมืองพร้อมกันทุกหน่วย โดยวางแผนรวมการ ปฏิบัติแยกการระดับอำเภอ ทั่วพื้นที่จังหวัดยะลา ห้วง ละไม่น้อยกว่า ๑๕ วันต่อเดือน บนพื้นฐานของสถานการณ์ด้านการข่าวตาม ห้วงเวลา เพื่อให้มีกำลังพร้อมปฏิบัติการอยู่ทั่วพื้นที่ แล้วพร้อมปรับเปลี่ยน การปฏิบัติ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์เฉพาะหน้าที่เปลี่ยนแปลง โดยมีกิจ เฉพาะสำคัญขั้นต้น ได้แก่ การค้นหา, พิสูจน์ทราบ, ติดตาม/จับกุม บุคคล เป้าหมาย ควบคู่กับปฏิบัติการทางการเมืองอื่นๆ

คุณลักษณะของยุทธการนี้ คือ การครองพื้นที่ เพื่อให้ได้มาซึ่ง อิทธิพลเหนือฝ่ายตรงข้าม (Domination) ทั่วพื้นที่ปฏิบัติการ โดยมีห้วง ระยะเวลา (Duration) ที่เพียงพอแก่การเพิ่มน้ำหนักปฏิบัติการ และความ ต่อเนื่อง (Continuation) ที่จะไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามฟื้นตัว การพัฒนาและ ปฏิบัติตามกลยุทธ์ต่อไป ได้แก่

๑. พัฒนาระบบกรรมวิธีเป้าหมายให้ครอบคลุมเป้าหมายบุคคล, พื้นที่, เส้นทาง และกิจกรรม โดยจะต้องนำคุณลักษณะ, วิธีการ, เป้าหมาย และผลการปฏิบัติของกลยุทธ์อื่นๆ ทั้ง ๖ กลยุทธ์ มาร่วมในการปฏิบัติด้วย นอกจากนั้น จะต้องใช้เครื่องมือ และผลลัพธ์ทั้งสิ้นของ ระบบปฏิบัติการ ของศูนย์ปฏิบัติการข่าว และเทคโนโลยีอื่นๆ มาสนับสนุนการปฏิบัติอย่าง สูงสุดให้สามารถพิสูจน์ทราบ และปฏิบัติการต่อ เป้าหมายสำคัญยิ่ง (High Pay off Target: HPT) ตลอดจน เป้าหมายสำคัญ (High Value Target: HVT)

ในบริบทต่างๆ ด้วยเครื่องมือ และมาตรการที่เหมาะสม ให้บรรลุถึงผลลัพธ์
ร่วมในมิติอื่นๆ โดยรวม

๒. พัฒนาขีดความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) พื้นที่ป่า/
ภูเขา และขีดความสามารถในการยืนหยัดปฏิบัติการ (Staying Power) ใน
พื้นที่ที่ปฏิบัติการเป็นอิสระ ในห้วงระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น รวมทั้งพัฒนา
ปฏิบัติการทางยุทธวิธีให้เป็นเชิงคุณภาพ เพื่อออกกำลังสนับสนุนมาตรการ
เชิงรับได้ทุกส่วน

กลยุทธ์ที่ ๓

กลยุทธ์ปฏิบัติการพื้นที่รอยต่อและข้ามเขตปฏิบัติการ (Interboundary Joint Operations)

วัตถุประสงค์ของกลยุทธ์นี้ คือ การเสริมขีดความสามารถและ แลก
เปลี่ยนการปฏิบัติซึ่งกันและกัน (Cooperative Engagement Capability:
CEC) ระหว่างหน่วยข้างเคียงของทุกระดับหน่วย ในการปฏิบัติต่อเป้าหมาย
ทุกมิติ โดยไม่มีข้อจำกัดด้านพื้นที่รับผิดชอบ ในห้วงต่อไป จะขยายการ
ปฏิบัติตามกลยุทธ์นี้ จากระดับหน่วยเฉพาะกิจจังหวัด ลงไปจนถึงหน่วย
ระดับกองร้อย ระบบและมาตรการที่ต้องพัฒนาต่อไป ได้แก่

๑. ระบบปฏิบัติการศูนย์ปฏิบัติการเข้าร่วม

๑.๑ ระบบเฝ้าตรวจร่วม

๑.๒ ระบบฐานข้อมูลร่วม

๑.๓ ระบบกรรมวิธีเป้าหมายร่วม

๑.๔ ระบบปฏิบัติการร่วม

๒. ระบบการติดต่อสื่อสารเครือข่าย

ซึ่งแนวความคิดในการดำเนินงานตามระบบปฏิบัติการดังกล่าวในข้อ ๑ ได้รับความเห็นชอบจาก ผู้บัญชาการผสม พลเรือน ตำรวจ ทหาร และได้กรุณาเสนอขอรับการสนับสนุนเครื่องมือ/อุปกรณ์ตามระบบในข้อ ๒ ไปตามสายการบังคับบัญชาแล้ว

กลยุทธ์ที่ ๔

ปฏิบัติการในพื้นที่พิเศษ

[Critical Area Security Operations]

มุ่งเน้นการรักษาความปลอดภัยเป็นลำดับแรก ควบคู่กับการปฏิบัติการกิจ ตามกลุ่มงานด้านการเมือง และการทหารภายในเขตเทศบาลนครยะลา, เทศบาลเมืองเบตง และตามเส้นทางหมายเลข ๔๑๐ และพื้นที่ล่อแหลมตามสถานการณ์อื่นๆ ซึ่งถือว่าเป็นพื้นที่สำคัญ (Critical Area) ที่เป็นเป้าหมายหลักในการก่อเหตุรุนแรงของฝ่ายตรงข้าม เนื่องจากเกิดผลกระทบสูงทางจิตวิทยา และความเชื่อมั่น/ศรัทธาของประชาชน ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

แนวความคิดในการปฏิบัติคือ การมอบหมายความรับผิดชอบเชิงพื้นที่แบบรวมการ โดยใช้ตัวบุคคลกร, เครื่องมือ, มาตรการ และงบประมาณ ตลอดจนทรัพยากรต่างๆ เป็นลักษณะวิธีการพิเศษ ประกอบ

กับการใช้ หลักปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือการสงคราม (MOOTW) ในเรื่อง เอกภาพความพยายาม (Unity of Effort), หลักการรวมกำลัง (Mass of Force) และหลักความมุ่งหมาย (Objective) ในการปฏิบัติการร่วมระหว่างองค์กรเพื่อสร้างศักยภาพให้เหนือกว่าฝ่ายตรงข้ามในทุกมิติ คุณลักษณะ และแนวความคิดของกลยุทธ์ รวมทั้งการวางแผน และการประสานงาน ได้ดำเนินการมาตามลำดับแล้ว การพัฒนากลยุทธ์นี้ในห้วงต่อไป ได้แก่

๑. เขตเทศบาลนครยะลา และเทศบาลเมืองเบตง เร่งรัดปรับเปลี่ยนบทบาท และภารกิจของกำลังประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมกับขีดความสามารถ และอำนาจ/หน้าที่ตามกฎหมาย โดยยังคงดำรงความมุ่งหมาย และรักษาเอกภาพในการบังคับบัญชาอย่างแน่นแฟ้น ตลอดจนเร่งรัดการฝึกกำลังประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลา ซึ่งมีหน่วยงานรับผิดชอบเตรียมกำลัง และใช้กำลัง หลายหน่วยงาน รวมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถ (Empowerment) และมอบบทบาท และโอกาสแก่ประชาชนทั่วไป ได้แสดงความเป็นเจ้าของชุมชน ด้วยการเข้ามีส่วนร่วม (Participation) ในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ทั้งนี้ด้วยการวิเคราะห์ และกำหนด/มอบหมาย “กิจเฉพาะเพื่อความมั่นคงบริบทใหม่” ที่มีความเหมาะสม/สอดคล้องกับวิถีชีวิต และความปลอดภัยของประชาชนในสังคมเมือง

๒. ถนนหมายเลข ๔๑๐ เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์, สังคมจิตวิทยา และความยาวของถนน มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติในหลายพื้นที่ จึงต้องเร่งรัดการสนธิกลยุทธ์อื่นๆ ที่เหลือทั้ง ๖ กลยุทธ์เข้าด้วยกัน โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์คือ การคุ้มครองถนนให้ปลอดภัย จากการก่อเหตุรุนแรงตลอดความยาวของเส้นทาง

๓. พื้นที่ล่อแหลมตามสถานการณ์ จะพิจารณากำหนดให้ใช้กลยุทธ์นี้เป็นพื้นที่ในห้วงระยะเวลาที่เหมาะสม เป็นห้วงๆ ไป โดยจัดส่วนควบคุม/อำนาจการ/ประสานงาน ในลักษณะร่วม/ผสมพัฒนาแผนปฏิบัติการเป็นพิเศษ เฉพาะพื้นที่ รวมทั้งวางน้ำหนักทรัพยากร และปรับเปลี่ยนแนวทางการใช้กำลังที่อยู่ให้เหนือกว่าฝ่ายตรงข้ามในทุกมิติของปฏิบัติการ

กลยุทธ์ที่ ๕

ปฏิบัติการกฎหมาย

(Lawfare)

วัตถุประสงค์ของกลยุทธ์นี้ คือ การใช้กฎหมาย เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการกิจ ทั้งเชิงรุกและเชิงรับ ทั้งในระดับยุทธศาสตร์ และยุทธวิธี ทั้งทางตรง (เกี่ยวกับตัวกฎหมาย) และทางอ้อม (การใช้กฎหมายสนับสนุนงานมิติอื่น) มาตรการที่ต้องพัฒนาต่อไป ได้แก่

๑. ระดับยุทธศาสตร์

๑.๑ เชิงรับ : การใช้อำนาจ/หน้าที่ด้วยความถูกต้อง และเป็นธรรม

๑.๒ เชิงรุก : การรุกรสร้างกระบวนรับรู้ของสังคมต่อความชอบธรรม และการให้ความเป็นธรรมของฝ่ายเรา ต่อความไม่ชอบธรรมของฝ่ายตรงข้าม รวมทั้งการพิจารณาให้โอกาสผู้ก่อเหตุรุนแรงในการเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม (Last minute mercy) ก่อนที่จะดำเนินการด้วยมาตรการอื่นๆ

๒. ระดับยุทธวิธี เร่งการพัฒนางานด้านการข่าวในทุกมิติ, ระบบปฏิบัติการศูนย์ปฏิบัติการข่าว และประสานการปฏิบัติทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถรวบรวมหลักฐาน/พยาน ที่จะนำไปสู่การดำเนินคดีต่อ “ผู้พยายามก่อเหตุรุนแรง” แต่เน้น หรือ สามารถติดตาม/จับกุม “ผู้ก่อเหตุรุนแรง” ที่กระทำการไปแล้ว มาดำเนินคดีได้

๓. การพัฒนา “ระบบปฏิบัติการกฎหมาย” ที่จะดำเนินการควบคู่กับการพัฒนางานด้านการข่าว ได้แก่ การประสานงานกับอัยการจังหวัด ยะลา และองค์กรต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เพื่อร่วมกันพิจารณาใช้มาตรการ กันผู้ร่วมกระทำผิด หรือ ผู้ต้องหาในคดีที่เกี่ยวข้องกับการก่อเหตุรุนแรง เป็นพยานในคดี เพื่อรุดด้านกรข่าวสู่เป้าหมายบุคคล ที่คุ้มค่า กับปฏิบัติการกฎหมาย และปฏิบัติการอื่นๆ

๔. ผสมผสานมิติการปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ตำรวจ/พนักงานสอบสวน, อัยการ, ศาล และราชทัณฑ์ กับงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ และงานด้านการข่าว แปรลงสู่แผนการปฏิบัติ ให้สอดคล้องกับการใช้กำลังของหน่วยเฉพาะกิจหมายเลขสองตัว, กองหนุน และหมวดปฏิบัติการผสม (CAP)

๕. ปฏิบัติการอย่างประสานสอดคล้องกับกลยุทธ์อื่นๆ ทั้ง ๖ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๖

การฝึกกำลังประชาชน

[Optimization of the Civilian Force]

เพื่อพัฒนาและใช้กำลังประชาชนให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติ, ปฏิบัติการร่วม และทดแทนกำลังรบหลัก ตามขีดความสามารถ, พื้นที่ และ สถานการณ์ โดยดำเนินการกำหนดแผนการพัฒนาและใช้กำลังประชาชน ร่วมกันกับหน่วยงาน/องค์กรที่รับผิดชอบในการจัดตั้ง และควบคุมกำลัง ประชาชน ทุกประเภท จนนำไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการ “ยะลาร่วมใจ รวมพลังไทย น้อมถวายพ่อแห่งแผ่นดิน” ซึ่งมีการปรับปรุงพัฒนาแผนมา ตามลำดับ ให้เกิดความสมบูรณ์ และได้ดำเนินการแถลงแผนปฏิบัติการฯ ในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ที่ผ่านมา โดยได้เรียนเชิญ ผวจ.ยะลา เป็นประธาน ในพิธี ส่วนในระดับพื้นที่อำเภอ ได้มอบหมายให้ นายอำเภอแต่ละอำเภอ เป็นผู้ดำเนินการปฏิบัติร่วม โดยมี ผบ.ฉก.หมายเลข ๒ ตัว เป็นผู้ให้การ สนับสนุน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการร่วมในระดับพื้นที่

จากการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับ กำลังประชาชนทุกประเภท ทั้งในด้านการฝึก. อาวุธ/กระสุน, ระบบการติดต่อสื่อสาร, สิ่งอุปกรณ์ป้อม สนาม, สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมทั้งได้พัฒนาระบบการจัด, การวาง กำลัง และการมอบภารกิจ ได้อย่างเหมาะสมกับพื้นที่ และสถานการณ์ใน แต่ละพื้นที่อำเภอ ในห้วงที่ผ่านมา สิ่งที่ต้องพัฒนาและปฏิบัติตามกลยุทธ์ นี้ ในห้วงต่อไป ได้แก่

๑. ดำรงความต่อเนื่องในการพัฒนา/เสริมสร้างความเข้มแข็ง (Empowerment) ในทุกด้าน, เพิ่มบทบาท และขยาย “ความมีส่วนร่วม”

(Involvement) ของกำลังประชาชน ให้มีผลต่อการบรรลุความสำเร็จในทุกกลยุทธ์ (ผนึกกำลังประชาชนทุกกลยุทธ์)

๓. พัฒนา “ภาคขยายของกำลังประชาชน” ด้วยการขยายความสัมพันธ์ทางระดับ ผ่านสถาบันทางสังคม สู่ประชาชนทั่วไป แล้วพิจารณา มอบหมาย กิจเฉพาะที่เหมาะสม/กลมกลืนกับวิถีชีวิตปกติ เพื่อให้ “ทำหน้าที่สนับสนุนฝ่ายเรา ด้วยจิตอาสา” อย่างปลอดภัย ซึ่งจะเป็นการเอาชนะ ยุทธศาสตร์ของฝ่ายตรงข้าม ในการจัดตั้งและใช้มวลชนให้ “ทำหน้าที่สนับสนุนการก่อเหตุรุนแรง โดยไม่รู้ตัว”

๓. ปรับเปลี่ยนบทบาท/ภารกิจ และพัฒนาขีดความสามารถของกำลังประชาชน อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนขยายความมีส่วนร่วมของประชาชนทั่วไป ให้เข้าเป็นเครือข่ายเฝ้าระวัง และรักษาความปลอดภัย พื้นที่และชุมชน เชิงรุก อย่างเท่าทันกับ เทคนิค/ยุทธวิธี และกลลวงต่างๆ ของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง

๔. ประสานแผนปฏิบัติการร่วมหลายหน่วยงาน (Interagency Operation) ทุกขั้นตอนให้ครอบคลุมแผนอนาคต (Future Plan) โดยให้มุ่งสู่เป้าหมายสุดท้าย คือการส่งมอบ/ถ่ายโอนภารกิจในอนาคต ให้กับ ตำรวจ และหน่วยงานพลเรือนที่รับผิดชอบ รวมทั้งดำรงการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะในความ “ความเป็นเจ้าของ” (Stewardship) อย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับ กำลังประชาชน และประชาชนทั่วไป สู่ผลลัพธ์สุดท้าย คือ ความเป็นภาคประชาสังคม (Civil Society) ที่สมบูรณ์ในอนาคต

กลยุทธ์ที่ ๗

การพนีกำลังสลายโครงสร้างองค์กร และ กองกำลังติดอาวุธ

(Demobilization Disarmament & Reintegration: DDR)

เป็นการถ่ายโอนปฏิบัติการทางลึก จากมิติทางยุทธวิธี คือ การก่อเหตุรุนแรงซ้ำซ้อน ณ ตำบล และวิธีการต่างๆ แสดงให้เห็นถึง ความคงอยู่ของโครงสร้างการจัดองค์กร และกองกำลังติดอาวุธบริเวณนั้น ซึ่งยังมีเสรีในการปฏิบัติ และเครือข่ายการสนับสนุน ตลอดจนเครือข่ายการเล็ดลอด/หลบหนี จุดเกิดเหตุเหล่านั้น เป็นการแสดงผลคล้ายกับ “จุดกดเจ็บ” (Trigger Point) ในทางการแพทย์ ซึ่งจำเป็นต้องแก้ไขด้วยการรักษา/จัดระเบียบโครงสร้างที่ผิดปกติภายในร่างกาย ซึ่งความผิดปกตินั้นก็คือโครงสร้างองค์กร และกองกำลังติดอาวุธในหมู่บ้าน และในโรงเรียน/สถานศึกษา ที่ยังคงเป็นแหล่งป่มเพาะ และปลุกกระตม นั่นเอง

เพื่อสร้างเอกภาพความพยายามในระหว่างหน่วยต่างๆ ที่มีการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการสลายโครงสร้างองค์กรและกองกำลังติดอาวุธในพื้นที่ ให้ประสานการปฏิบัติกันอย่างแน่นแฟ้น โดยการจัดตั้งกลไกเฉพาะคือ “คณะทำงานสลายโครงสร้างองค์กรและกองกำลังติดอาวุธ” ขึ้นในระดับฉก.ยะลา ส่วนในระดับพื้นที่อำเภอ มอบหมายให้ผู้บังคับกองร้อย เป็นผู้นำในการปฏิบัติการร่วม กับแต่งตั้งนายอำเภอ และผู้นำในพื้นที่ เป็นที่ปรึกษา

ในขณะที่ กลยุทธ์ที่ ๑ (ปฏิบัติการเชิงรุก) หมายถึง “สภาวะสิ้นสุด ของการเริ่มต้น” (End of the Beginning) กล่าวคือ เป็นสภาวะที่หน่วยได้ผ่านพ้น “ความใหม่ต่อภารกิจ” หรือ “การปฏิบัติการกิจด้วยวิธี

พื้นฐาน” นั้น ได้สิ้นสุดลง และก้าวเข้าสู่การปฏิบัติใน ขั้นก้าวหน้า แล้วนั้น กลยุทธ์ที่ ๗ (การผนึกกำลังสลายโครงสร้างฯ) จะเป็น “สภาวะเริ่มต้นของ อวสาน” (Beginning of the End) ซึ่งหมายถึง สภาวะเริ่มแรก ที่จะนำไปสู่ การบรรลุผลลัพธ์สุดท้าย (End State) ของภารกิจ

ความสำเร็จของการดำเนินงานในห้วงที่ผ่านมา นับได้ว่า เป็นเพียงขั้นตอน หนึ่ง บน “แนวเส้นความพยายามผสมมิติ” (Line of Effort: LOE) ที่ ต่อเนื่องเท่านั้น ซึ่งหน่วยยังคงต้อง ประเมินผลสัมฤทธิ์ และดำรงมาตรฐาน ที่กำหนดไว้ให้ได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่เปิดโอกาสให้องค์กร และกอง กำลังของฝ่ายตรงข้ามฟื้นตัว และต้องประสานให้มีการดำเนินงาน ใน กระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งแผนงานพัฒนาเสริมความมั่นคง, แผน งานพัฒนาพื้นที่พิเศษ และแผนงานปกติของหน่วยงานต่างๆ

บทสรุป

การปฏิบัติการกิจแก้ไขปัญหาคความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดยะลา ตาม “วิธีการ” ของหน่วยเฉพาะกิจยะลา ปี ๒๕๕๓

๑. เราต่อสู้ในสงครามอะไร ?

ภาพความเข้าใจในองครวม (Holistic View) ของหน่วยเฉพาะกิจยะลา ปี ๒๕๕๓ ที่มีต่อ สภาพแวดล้อมของปฏิบัติการ (Operational Environment) ในการแก้ไขปัญหาคความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการวิเคราะห์, ประเมินค่าพื้นที่/สถานการณ์ และสังเคราะห์

จากมุมมองที่หลากหลาย/รอบด้าน ในห้วงการปฏิบัติการกิจ ๑ ปีที่ผ่านมา สามารถสรุปได้ว่าเป็นการก่อความไม่สงบ (Insurgency) ที่ปรับเปลี่ยนจากการต่อสู้ด้วยสงครามกองโจร (Guerilla Warfare) ตามฐานที่มั่นในพื้นที่ป่า/ภูเขา ให้มีความเป็น “สงครามประชาชน” (People’s War) มากขึ้น ด้วยการขยายฐานความขัดแย้งสู่การรับรู้ และความร่วมมือร่วมของประชาชนในทุกมิติ แล้วทำให้เกิดความหวาดระแวง, แยกแยะ และเลือกข้าง บนความแตกต่างทาง “อัตลักษณ์” ที่มีอยู่แล้วเป็นเวลานาน ได้แก่ เชื้อชาติ/มลายู, ศาสนา/อิสลาม และมาตุภูมิ/ปัตตานี

การต่อสู้จึงเปลี่ยนย้ายฐานลงสู่สังคมเมือง ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ เป็นต้นมา ซึ่งจะเห็นได้ว่า สาเหตุ, เงื่อนไข และเป้าหมายนั้น แม้ว่าจะยังคงเป็นบริบททางการเมืองเหมือนเดิม แต่การก่อความไม่สงบ ได้ “กลายพันธุ์” ไปเป็นแบบผสม (Hybrid Insurgency) มีทั้งปฏิบัติการกองโจรในเมือง, การบ่อนทำลาย, การโฆษณาชวนเชื่อ และการก่อการร้าย รวมทั้งการต่อสู้ในภาคประชาสังคม และองค์กรระหว่างประเทศ อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน จึงไม่สามารถใช้ทฤษฎีทางการเมือง และหลักนิยมทางทหาร ที่เคยใช้มาก่อนหน้านั้นได้อีกต่อไป

“คำถามแรกสุด, สำคัญที่สุด และตอบได้ยากที่สุด สำหรับผู้นำทั้งทางการเมือง และ การทหาร

ก็คือ ต้องบอกให้ได้ว่า สงคราม ที่กำลังต่อสู้อยู่นี้ มันคือ สงครามอะไร (กันแน่) โดย ต้องไม่พยายามบอกให้มันผิด (บิดเบือน) หรือ พยายามเปลี่ยนมัน ให้เป็น (สงคราม) อะไรสักอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่ตามที่มันเป็นจริง นี่แหละคือสิ่งแรกสุด ของบรรดาคำถามทางยุทธศาสตร์ทั้งหลาย และครอบคลุมเรื่องราวทั้งสิ้นที่ต้องรู้ เกี่ยวกับ สงคราม”

(คาร์ล ฟอน เคล้าเชวิทซ์)

๒. เราต้องรู้อย่างไร ?

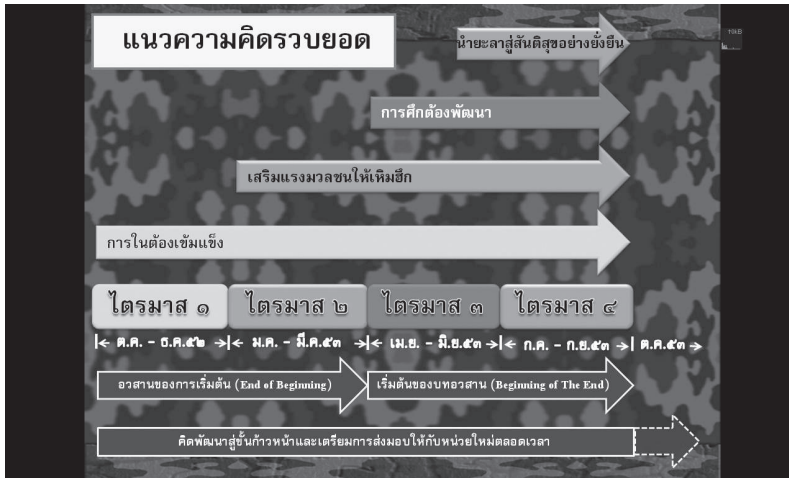
การน้อมนำ ยุทธศาสตร์พระราชทาน มาเป็นแนวทางในการแก้ไข “ปัญหาความขัดแย้งเก่า บนวิธีการต่อสู้ใหม่” ซึ่งอาจเรียกว่าเป็น “สงครามในท่ามกลางประชาชน” ดังกล่าวนั้น เราอาจจะเริ่มทำความเข้าใจ (To Understand); กำหนดหนทางเข้าถึง (To Approach) ราก/แก่นของปัญหา และพัฒนา (To Develop) การปฏิบัติ จากเหลี่ยมมุมในมิติใดๆ ก่อน หรือพร้อมกันก็ได้ แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือ ไม่ว่าจะเริ่มจากเหลี่ยมมุมใด ต้องทำให้เกิดความเชื่อมโยงไปสู่การคลี่คลายทุกเงื่อนไขของปัญหาที่ประชาชนมีส่วนร่วม ด้วยพลวัตรของการเรียนรู้และปรับเปลี่ยน (Learn and Adapt) กระบวนการคิด และการปฏิบัติ ให้มีความเหนือชั้นกว่า และต้องมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเมือง คือการเอาชนะทางความคิดและจิตใจ “Win Hearts and Minds” ของประชาชน ตลอดเวลา

“Understanding the problem is the first step toward developing a solution”.

“ความเข้าใจปัญหา คือก้าวแรกของการพัฒนา วิธีการแก้ไข”

หน่วยเฉพาะกิจยะลา ในฐานะเป็นส่วนหนึ่ง ของการแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดยะลา ได้เชื่อมโยงพลวัตรของ สภาพปัญหา/สถานการณ์เฉพาะพื้นที่ กับทฤษฎีทางการเมือง และหลักนิยมทางทหารสากล ในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบยุคใหม่ (Modern Counterinsurgency) ตลอดจน เทคนิค/ยุทธวิธี และระเบียบปฏิบัติ ต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลง/พัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง กำหนดเป็น แนวความคิดรวบยอด และกลยุทธ์ในการปฏิบัติภารกิจ ดังนี้

๒.๑ แนวความคิดรวบยอดในการปฏิบัติการกิจ เป็นแผนอนาคต (Future Plan) เพื่อบรรจุเป้าหมายสำคัญ (Milestones) ภายในช่วงเวลา ๑ ปี ดังนี้



ไตรมาศที่ ๑ : “การในต้องเข้มแข็ง” เป็นการพัฒนาขีดความสามารถ, ทั้งเป็นบุคคลและเป็นหน่วย, การพิทักษ์หน่วย (Force Protection) และการรักษาความชอบธรรมในการปฏิบัติการกิจ ซึ่งเปรียบเสมือนการสร้างภูมิคุ้มกัน เพื่อป้องกันปัญหา/จุดอ่อน หรือความล่อแหลมภายใน ซึ่งจะลดประสิทธิภาพ หรือขัดขวางการบรรลุภารกิจ

ไตรมาศที่ ๒ : “เสริมแรงมวลชนให้เข้มแข็ง” มุ่งสร้างความเชื่อมั่น/ศรัทธา เพื่อผนึกกำลังประชาชน สนับสนุนการปฏิบัติการกิจของหน่วย รวมทั้งพัฒนา “ระบบปฏิบัติการร่วมระหว่างองค์กร” (Interagency Operations) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับกำลังสามฝ่าย

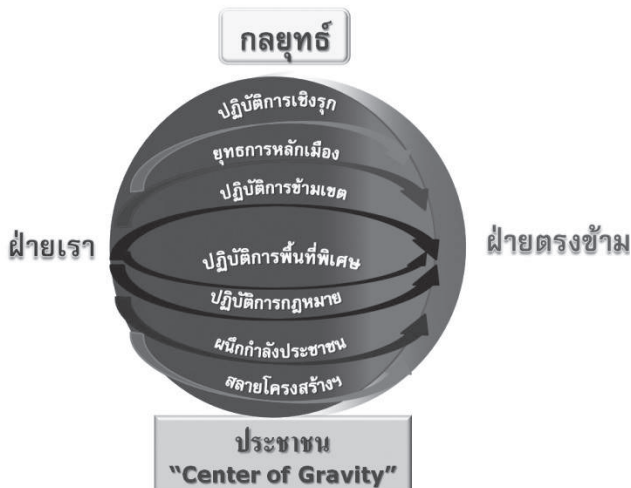
สิ้นห้วง ๖ เดือนแรก ถือว่าเป็น “อวสานของการเริ่มต้น”: “End of Beginning” หมายถึงสิ้นสุดการปฏิบัติงานด้วยวิธีพื้นฐาน ก้าวเข้าสู่ขั้นก้าวหน้า และพลิกแพลงให้เหนือกว่า

ไตรมาสถี ๓ : “การศึกษาต้องพัฒนา” เป็นการประเมินค่าสถานการณ์ และปรับกลยุทธ์ที่ดำเนินการมาในช่วง ๖ เดือนแรก

ไตรมาสถี ๔ : “นำยะลาสู่สันติสุขอย่างยั่งยืน” หมายถึงการรวบรวม เอกภาพของความพยายาม (Unity of Effort) และเสริมแรงหนุนเนื่อง (Momentum) ที่ดำเนินการมาตั้งแต่ ไตรมาศแรก ปรับเปลี่ยนเป็น “เกมรุก” และขยายผลสู่ “ภาวะเริ่มแรกของชัยชนะ”

เมื่อสิ้นสุด ๖ เดือนหลัง ผลสำเร็จที่สามารถสัมผัสได้ และส่งผ่านให้หน่วยใหม่ดำเนินการต่อไป คือ สภาวะ “เริ่มต้นของอวสาน” หรือ เริ่มสัมผัสแรกแห่งชัยชนะ “Beginning of the End”

๒.๒ กลยุทธ์ในการปฏิบัติการกิจ หมายถึง “แนวเส้นแห่งความพยายาม” (Line of Effort: LOE) จาก FM 3-0 “Operations” หรือ “แนวเส้นตรรกะของปฏิบัติการ” (Logical Line of Operation: LLO) จาก FM 3-24 “Counterinsurgency” ที่ใช้แทนคู่มือราชการสนามเดิมคือ รส.๒๐-๑๐๐ ซึ่งแปลจากหลักนิยมที่พัฒนาขึ้นในยุคสงครามต่อต้านอาณานิคม



“กลยุทธ์” จึงเป็นแนวเส้นสมมุติ แทนปฏิบัติการร่วม/ผสม ของกลุ่มงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ต่างมิติ/ตามลำดับขั้น ซึ่งแนวเส้นดังกล่าว จะแสดงทิศทางการขับเคลื่อน (Thrust) ที่ชัดเจน และต่อเนื่อง ตั้งแต่สภาวะปัจจุบัน ไปยังจุดศูนย์ดุล และเป้าหมายสุดท้ายในที่สุด และแต่ละกลยุทธ์ จะใช้เป็นพื้นฐานของการพัฒนา และประสาน แผนอนาคต (Future Plan) ของหน่วยรองต่อไป

ดังนั้น แต่ละกลยุทธ์ ก็คือกำหนดการในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบเดิม (ประกอบด้วย ๓ กำหนดการหลัก และ ๒ กำหนดการเสริม) นั่นเอง ซึ่งมีการพัฒนาทั้งวิธีการคิดและการปฏิบัติ เพื่อให้เท่าทันและเหนือชั้นกว่า “การก่อความไม่สงบรูปแบบผสม” (Hybrid Insurgency) ยุคใหม่

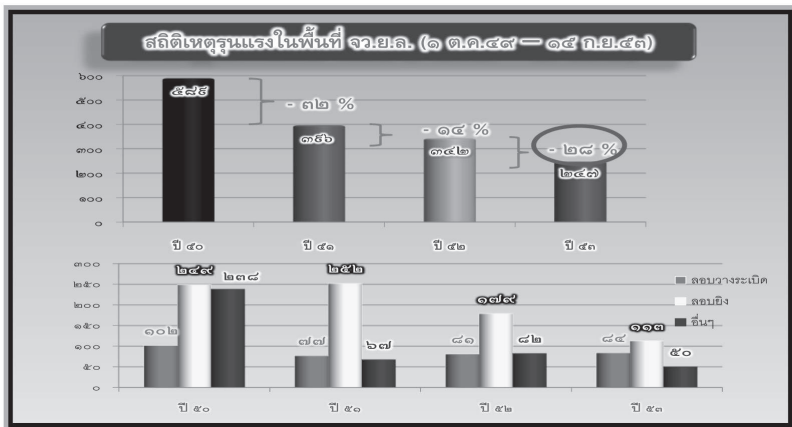
การเอาชนะสงครามรูปแบบยุคใหม่นี้ ต้องต่อสู้ด้วยวิธีการใหม่ๆ เท่านั้น
“To win new kind of warfare we need new ways of doing thing”

๓. การประเมินค่าสถานการณ์ในปี ๒๕๕๓

ประเมินได้ว่า การก่อเหตุรุนแรงในห้วง ๑ ปีที่ผ่านมา นั้น เป็นการ แสดงศักยภาพตาม “ยุทธศาสตร์ป้องกันมวลชน” ของฝ่ายตรงข้าม เพื่อตอบโต้ งานรุกรานทางการเมืองของฝ่ายเราที่กำลังก้าวหน้า ด้วยการสร้างความหวาดกลัว และการปฏิบัติทั้งปวง ที่ให้เห็นว่า ยังมีความเข้มแข็ง, ได้เปรียบ และสามารถต่อสู้กับฝ่ายรัฐ โดยเจ้าหน้าที่ไม่สามารรถป้องกันตนเองและให้ความคุ้มครองประชาชนได้ ในขณะเดียวกัน ขัดขวางประชาชนไม่ให้สนับสนุนเจ้าหน้าที่รัฐ และพยายามทำลายความชอบธรรม ด้วยการยั่วยุ

ยู่ให้เจ้าหน้าที่รัฐ เป็นฝ่ายกระทำผิดกฎหมาย หรือละเมิดสิทธิมนุษยชน:
“They want us to break the law”

นอกจากนั้น เหตุรุนแรงที่กระทำต่อประชาชน และเป้าหมายอ่อนแอ (Soft Target) มากขึ้นนั้น แสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม เริ่มมีลักษณะค่อนข้างไปทาง ก่อการร้าย (Terrorism) มากกว่า สงครามกองโจร (Guerrilla Warfare) ในการก่อความไม่สงบ (Insurgency) ซึ่งมีความเหนือกว่าในเชิงอสมมาตร (Asymmetric Advantage) นั้น ไม่มีนัยว่า ฝ่ายตรงข้ามกำลังเข้มแข็งขึ้นกว่าเดิม อย่างไรก็ตาม สามารถสรุปผลความก้าวหน้าเชิงประจักษ์ ในมุมมองของหน่วยเฉพาะกิจยะลาได้ ดังนี้



๓.๑ สถิติเหตุรุนแรงเปรียบเทียบ ตั้งแต่ ปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๓ ลดลงตามลำดับ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในปี ๒๕๕๓ ลดลงจากปี ๒๕๕๐ ถึงร้อยละ ๒๘

๓.๒ พื้นที่ปลอดภัยขยายขอบเขตมากขึ้น โดยมีตำบลที่ไม่เกิดเหตุรุนแรงเลย จาก ๖ ตำบล ในปี ๕๒ เพิ่มเป็น ๑๖ ตำบล ในปี ๕๓

ลำดับ	ตำบลที่ไม่เกิดเหตุรุนแรง	
	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓
๑.	อ.เมือง -	๑. ต.ลำพะยา ๒. ต.ตาเซะ ๓. ต.บันนังสวาง
๒.	อ.รามัน ๑. ต.บาโงย	๑. ต.บาโงย ๒. ต.ยะต๊ะ ๓. ต.เนินงาม ๔. ต.ป้อมัง ๕. ต.วังพญา ๖. ต.ท่าธง
๓.	อ.ยะหา ๑. ต.ตาชี	๑. ต.ตาชี
๔.	อ.บันนังสตา -	๑. ต.ถ้ำทะลุ
๕.	อ.ธารโต ๑. ต.คีรีเขต	-
๖.	อ.เบตง ๑. ต.ตานะแมเราะ ๒. ต.เบตง ๓. ต.ธารน้ำทิพย์	๑. ต.ตานะแมเราะ ๒. ต.เบตง ๓. ต.ธารน้ำทิพย์ ๔. ต.อัยเยอร์เวง ๕. ต.ยะรม
รวม	๖ ตำบล	๑๖ ตำบล

๓.๓ ข้อมูลราษฎรย้ายเข้า – ย้ายออก ในปี ๒๕๕๓ (ตั้งแต่ ต.ค. ๕๒ – ส.ค.๕๓)

- มีราษฎรทั้งไทยพุทธและไทยมุสลิม ย้ายเข้ามากกว่าย้ายออกอย่างต่อเนื่อง

เดือน	ย้ายเข้า		ย้ายออก		เพิ่มขึ้น	
	พุทธ	มุสลิม	พุทธ	มุสลิม	พุทธ	มุสลิม
ตุลาคม ๕๒	๔๔๖	๑,๔๑๔	๓๐๙	๘๔๔	+ ๑๓๗	+ ๕๗๐
พฤศจิกายน ๕๒	๔๑๑	๑,๒๖๔	๒๓๓	๗๐๓	+ ๑๗๘	+ ๕๖๑
ธันวาคม ๕๒	๕๐๗	๑,๘๐๗	๒๗๑	๑,๒๐๐	+ ๒๓๖	+ ๖๐๗
มกราคม ๕๓	๔๕๕	๑,๔๐๕	๒๒๐	๗๔๐	+ ๒๓๕	+ ๖๖๕
กุมภาพันธ์ ๕๓	๔๓๔	๑,๓๒๔	๒๐๗	๖๙๘	+ ๒๒๗	+ ๖๒๖
มีนาคม ๕๓	๕๙๗	๑,๓๙๘	๓๐๕	๗๑๓	+ ๒๙๒	+ ๖๘๕
เมษายน ๕๓	๔๑๙	๑,๐๓๘	๒๕๐	๔๙๘	+ ๑๖๙	+ ๕๔๐
พฤษภาคม ๕๓	๗๔๒	๑,๑๙๓	๓๓๕	๕๘๙	+ ๔๐๗	+ ๖๐๔
มิถุนายน ๕๓	๕๖๕	๑,๓๓๓	๒๘๐	๗๕๕	+ ๒๘๕	+ ๕๗๙
กรกฎาคม ๕๓	๔๔๕	๙๙๐	๒๒๖	๖๔๖	+ ๒๑๙	+ ๓๔๔
สิงหาคม ๕๓	๔๔๙	๙๓๓	๑๗๕	๗๙๒	+ ๒๗๔	+ ๑๔๑

๓.๔ ในปี ๕๓ ไม่ปรากฏกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงใช้กำลังเป็นกลุ่มก้อนเข้าโจมตีฐานปฏิบัติการ, จุดตรวจ หรือกำลังฝ่ายเรา ซึ่งคาดว่าเกิดจากการปฏิบัติที่สำคัญประการหนึ่ง คือการปฏิบัติตามแนวทางการพิทักษ์หน่วย (Force Protection) และการรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติการ (OPSEC) ของกำลังพล

๓.๕ การปฏิบัติตามมาตรการรักษาความปลอดภัย ๑๐ ประการ สามารถป้องกันมิให้เกิดเหตุรุนแรงเลย รวม ๖ มาตรการ และลดการก่อเหตุรุนแรงได้ ๔ ประการ

- การฝึกทักษะเพื่อปรับเปลี่ยนและพลิกแพลงเพื่อเอาชนะ

ลำดับ	ประเภท	เหตุรุนแรง
๑.	วัด	ไม่เกิดเหตุ "Incidents Zero"
๒.	พระ	
๓.	ครู	
๔.	เส้นทางรถไฟ	
๕.	ระบบไฟฟ้า	
๖.	เขื่อน	
๗.	ชุมชนไทยพุทธ	เหตุลดลง "Incidents Down"
๘.	โรงเรียน	
๙.	เส้นทางสายหลัก	
๑๐.	ชุมชนเมือง	

๓.๖ ประชาชนให้การสนับสนุนฝ่ายเรามากขึ้น แขนงนำ/แนวร่วม มีจำนวนลดลง สังเกตได้จาก

๓.๖.๑ มีราษฎรเข้ามารายงานตน เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ด้วยความสมัครใจ จำนวนมาก รวม ๒๓๘ คน โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอกรงปินัง

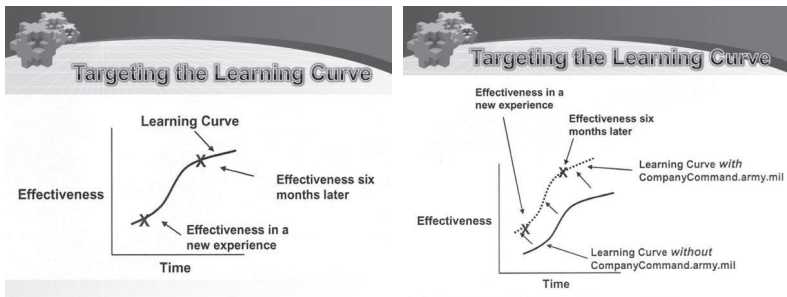
๓.๖.๒ มีผู้ต้องสงสัย และผู้ต้องหา รายงานตัว และขอการประกันตัว เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ตามกระบวนการยุติธรรมในโครงการยะลาสันติสุข ของจังหวัดยะลา เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ถึงปัจจุบันมีจำนวน ๙๑ คน

๓.๖.๓ มีผู้สมัครใจเข้าร่วมโครงการประชาร่วมใจ ทำความดีเพื่อแผ่นดินมากขึ้น (รวม ๕๐๙ คน) โดยมีบุคคลเป้าหมายที่มีรายชื่ออยู่ในฐานข้อมูล เข้าร่วมโครงการถึง ๑๐๙ คน

๓.๖.๔ ได้รับข่าวสารแจ้งเตือนจากประชาชนเพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถป้องกันการก่อเหตุ และทำลายความพยายามของผู้ก่อเหตุรุนแรง แต่เน้น ได้แก่การตรวจพบการขุดเจาะหลุมระเบิด รวม ๑๕ ครั้ง, ตรวจพบพื้นที่หลบซ่อนตัว พร้อมยึดอาวุธ/ยุทธโธปกรณ์/เครื่องอุปโภค/บริโภค/เวชภัณฑ์ จำนวนมาก รวม ๒๘ ครั้ง

๔. การส่งมอบภารกิจ ปี ๒๕๕๔

จากผลการปฏิบัติตามแนวความคิดรวบยอดในการปฏิบัติการกิจ หน่วยเฉพาะกิจยะลาปี ๒๕๕๓ ใช้หลักการ “Learning Curves” ในการส่งมอบภารกิจ ให้หน่วยเฉพาะกิจยะลาปี ๒๕๕๔ โดยจัดทำเอกสาร/แผน และระเบียบปฏิบัติต่างๆ ดังนี้



งานจาก ไตรมาสที่ ๑ : “การในต้องเข้มแข็ง”

- การรักษาความปลอดภัยของปฏิบัติการ (Operations Security: OPSEC): สรุปได้ว่า กำลังพล สามารถป้องกันเป้าหมายล่อแหลมอื่นๆ ได้ ดี แต่มีจุดอ่อนในการป้องกันตนเอง ตามขั้นตอน/วิธีการในการปฏิบัติงาน จึงได้กำหนดให้หน่วยที่ประสบเหตุ สรุปและรายงาน เพื่อกระจาย “บทเรียนจากการสูญเสีย” โดยย่อ ให้หน่วยอื่นๆ ทราบทันที

- การลวง (Deception): หน่วยได้พัฒนาและส่งมอบ แผนปฏิบัติการการลวง “นิบงซ็อนัง” เพื่อปฏิบัติการร่วมกับ OPSEC ต่อไป

- การสร้างจิตสำนึกความปลอดภัย (Safety) ประกอบด้วย การรักษาสุขภาพ/ความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย และการป้องกันอันตรายจากการกระทำของฝ่ายเดียวกัน (Fratricide avoidance)

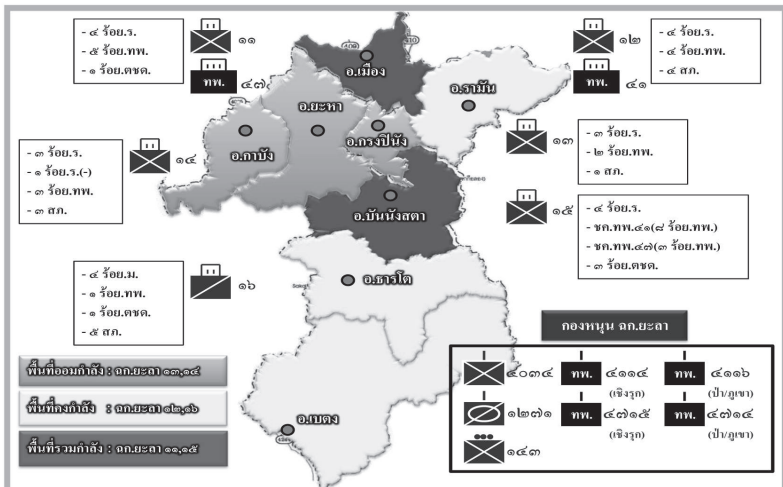
- การพัฒนาขวัญ ได้แก่ การเพิ่มค่าอาหาร, สนับสนุนรถยนต์โดยสาร สำหรับนายสิบและพลทหาร และค่าโดยสารเครื่องบิน สำหรับนายทหารในการเดินทาง, การคืนเงินค่าอาหารระหว่างลาพัก, แจกจ่ายสิ่งของพิเศษ, จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม, การบำรุงขวัญกรณีเจ็บป่วย, พิธีประดับยศ ตลอดจนมอบรางวัลแก่หน่วยและกำลังพลที่ปฏิบัติงานดีเด่น

- การรักษาวินัย เน้นการรักษาความชอบธรรม (Legitimacy) และ การใช้อำนาจ/หน้าที่ด้วยความเป็นธรรม (Moral Authority) โดยให้นายทหารพระธรรมนูญ เยี่ยมเยียน/ให้ความรู้/ความเข้าใจ อย่างต่อเนื่อง

งานจาก ไตรมาสที่ ๒ : “เสริมแรงมวลชนให้เข้มแข็ง” ซึ่งเป็นผลให้กำลังประชาชน สามารถปฏิบัติงานตามลำพังได้จำนวน ๙๗ หมู่บ้าน และปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ได้ ๒๕๘ หมู่บ้าน หน่วยได้พัฒนาและพร้อมส่งมอบ แผนการฝึกกำลังประชาชน เพื่อดำเนินการต่อไป

งานจาก ไตรมาสที่ ๓ : “การศึกต้องพัฒนา” หมายถึง การพัฒนากลยุทธ์ในการปฏิบัติการกิจ ซึ่งสามารถจัดพื้นที่ปฏิบัติการ เป็น ๓ ระดับ ได้แก่

- พื้นที่อ้อมกำลัง : ได้แก่ อำเภอยะหา, กาบัง และ กรงปินัง
- พื้นที่คั่นกำลัง : ได้แก่ รามัน, ธารโต และ เบตง
- พื้นที่รวมกำลัง : ได้แก่ อำเภอบันนังสตา และอำเภอเมือง



จากการแบ่งพื้นที่ ตามระดับสถานการณ์ดังกล่าว สามารถจัดกำลัง กองหนุนเคลื่อนที่เร็วระดับกองร้อย จากพื้นที่อ้อมกำลัง และปรับการวาง กำลังใหม่ให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น รวมทั้งพัฒนากลยุทธ์ “ปฏิบัติการในพื้นที่ พิเศษ” ดังนี้

๑. เขตเทศบาลนครยะลา จัดตั้งองค์กรพิเศษ คือ “กองอำนวยการ ร่วมรักษาความปลอดภัยเขตเทศบาลนครยะลา” มีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็น ประธานคณะกรรมการฯ, ผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจยะลา เป็นรองประธานฯ และรองผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจยะลา เป็นหัวหน้าคณะทำงานฯ

๒. เขตเทศบาลเมืองเบตง ใช้แผนปฏิบัติการร่วม “พิทักษ์เมือง เบตง” ปฏิบัติโดยหน่วยเฉพาะกิจยะลาที่ ๑๖ ร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่

๓. อำเภอบันนังสตา จัดตั้ง “หน่วยเฉพาะกิจยะลาส่วนแยก” เพื่อ ประสานกับหน่วยงานระดับจังหวัด ในการรวมกำลังในพื้นที่ อย่างใกล้ชิด

๔. ถนนหมายเลข ๔๑๐ ใช้แนวความคิด “แกนหลักแห่งความ

เข้มแข็ง”: “Axis of Strength” ซึ่งเน้นมาตรการผสมเชิงรุก ทั้งการทหาร และ การเมือง ครอบคลุมพื้นที่สองข้างถนน เสริมด้วยเครือข่ายภาคประชาชนเฝ้าระวัง รวมทั้งระบบการตรวจสอบบุคคลและยานพาหนะของกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า

สำหรับ งานใน ไตรมาสสุดท้าย คือ “นำยะลาสู่สันติสุขอย่างยั่งยืน” นั้น หน่วยได้พัฒนา และส่งมอบ “แผนรุกทางการเมือง” และให้หน่วยใหม่ ประกอบด้วย “สองเป้าหมาย สองแนวรุก”

สองเป้าหมาย ประกอบด้วย เป้าหมายทั่วไป และเป้าหมายล่อแหลม

- เป้าหมายทั่วไป คือ โครงสร้างทาง IO ของประชากร (Spectrum of the Populace)

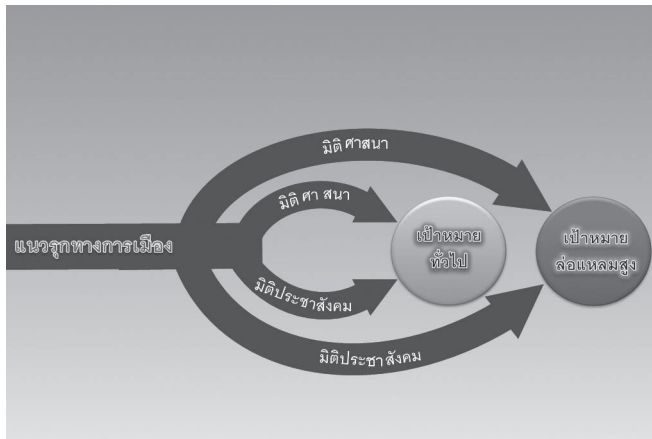
- เป้าหมายล่อแหลม คือ กลุ่มเยาวชน ทั้งใน และนอกระบบการศึกษา



สองแนวรุก ประกอบด้วย แนวรุกด้านประชาสังคม และแนวรุกด้านศาสนา

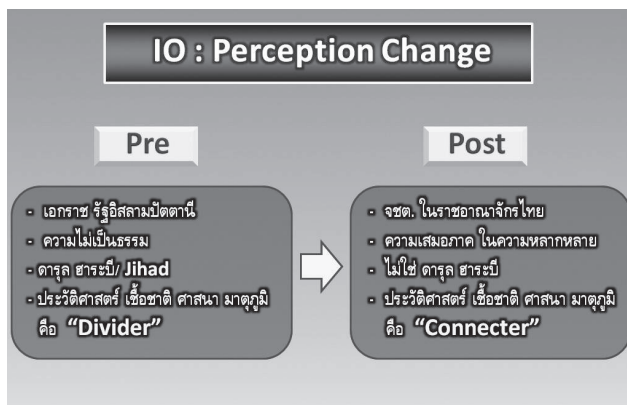
- แนวรุกด้านประชาสังคม เพื่อขจัดเงื่อนไขการก่อเหตุรุนแรง
- แนวรุกด้านศาสนา เพื่อสลายแรงขับเคลื่อน ที่ใช้ในการก่อเหตุ

รุนแรง



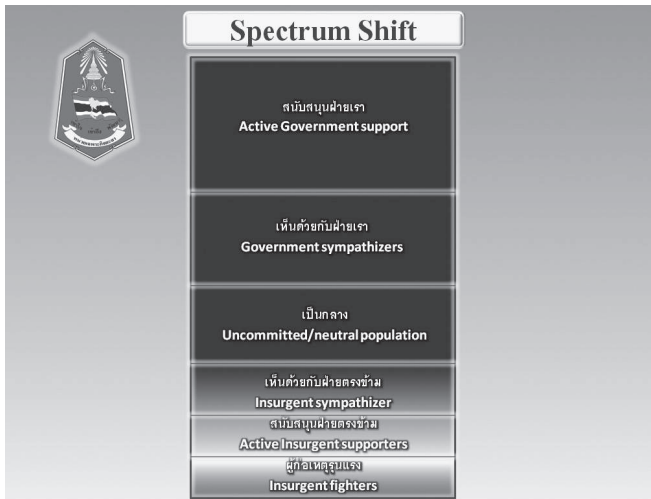
ผลลัพธ์ (Outcome) คือสิ่งที่ต้องเกิดขึ้น ๒ ประการ ได้แก่

- “Perception Change” หมายถึง ความเปลี่ยนแปลงกระบวนการรับรู้



- การฝึกทักษะเพื่อปรับเปลี่ยนและพลิกแพลงเพื่อเอาชนะ •

- “Spectrum Shift” หมายถึง การเคลื่อนตัวของแนวเลือกข้าง ในโครงสร้างประชากร



ผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์ ประการหนึ่ง ได้แก่ การรุกสู่ “จุดศูนย์ดูล” ในระดับยุทธวิธี คือการสลายเครือข่ายการก่อเหตุรุนแรง หรือ “อาเยาะห์” ในหมู่บ้านพัฒนาสันติ จำนวน ๖๔ หมู่บ้าน ซึ่งตามกรอบเวลาของโครงการ ๕ ปี (ปี ๒๕๕๐ ถึง ๒๕๕๕) นั้น ในห้วงที่ผ่านมาไป ๒ ปีแรก ดำเนินการได้ ๑ หมู่บ้าน คือหมู่บ้านต้นหยี ในปี ๒๕๕๓ ดำเนินการได้ ๑๙ หมู่บ้าน

ผลสัมฤทธิ์ดังกล่าว นอกจากจะถือเป็นสิ่งชี้วัดในการประเมินค่าสถานการณ์ ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการแก้ไขปัญหาความมั่นคงอย่างชัดเจน ในเชิงประจักษ์แล้ว ยังหมายถึง “จุดเริ่มต้นของบทอวสาน” (Beginning of the End) คือ เริ่มต้นชัยชนะ ในการ “นำยะลาสู่สันติสุขอย่างยั่งยืน” อีกด้วย

- การฝึกทักษะเพื่อปรับเปลี่ยนและพลิกแพลงเพื่อเอาชนะ •



การปฏิบัติงานในปีต่อไป ควรพัฒนาปฏิบัติการทางทหาร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานรุกรูททางการเมือง ด้วยการยกระดับมาตรฐาน และเพิ่มประสิทธิภาพของมาตรการพิทักษ์หน่วย ให้สูงขึ้นทั้งเชิงรุกและเชิงรับ รวมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถ และพัฒนาความร่วมมือของภาคประชาชน ในการรักษาความปลอดภัยในทุกพื้นที่ เพราะความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของฝ่ายเรา คือความสูญเสียของฝ่ายตรงข้าม